

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **F. R.**
zastoupeného Mgr. Vilémem Vinopalem, advokátem
se sídlem Bratranců Veverkových 396, 530 02 Pardubice

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 6. 2021, č.j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Vilému Vinopalovi se přiznává odměna ve výši 14.157 Kč, která bude vyplacena ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.**

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce žalobou podanou soudu dne 30. 7. 2021 napadl rozhodnutí žalované označené v záhlaví tohoto rozsudku, a to postupem předvídaným v ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Napadeným rozhodnutím ve věci invalidního důchodu žalovaná rozhodla tak, že námitky žalobce se zamítají a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 2. 2021, č.j. X.

II. Podstata věci a obsah napadeného rozhodnutí

2. Podstata rozhodnutí spočívala v tom, že k podané žádosti o přiznání invalidního důchodu byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně pro dobu od 19. 3. 2018, neboť z důvodu nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %. Žádost o invalidní důchod však byla zamítnuta, neboť žalobce nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění ve smyslu § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).
3. V odůvodnění žalovaného rozhodnutí o námitkách žalovaná rekapitulovala, že k žádosti žalobce byl tento uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně zpětně k datu 19. 3. 2018 pro míru poklesu jeho pracovní schopnosti o 40 %. Důvodem pro zamítnutí žádosti o invalidní důchod však bylo nesplnění podmínky potřebné doby pojištění na straně účastníka. Dále je obsahem odůvodnění žalovaného rozhodnutí podrobný odkaz na aktuální zdravotnickou dokumentaci žalobce, včetně konkrétních lékařských nálezů z rozličných oborů medicíny. Poté je popsán v souhrnu zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je chronická ischemická choroba dolních končetin u diabetika 2. typu. Postižení je hodnoceno jako srovnatelné se stadiem středně těžkých klaudikací dle kapitoly IX oddílu B položky 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 % až 40 %. S přihlédnutím k dalším obtížím byla míra poklesu u žalobce stanovena na 40 %. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno k 19. 3. 2018, neboť před tímto datem nebyl lékařskými nálezy osvědčen funkční stav v tíži a rozsahu, který by odpovídal uznání invalidity. V rozhodující části odůvodnění pak žalovaná citovala ust. § 38, § 39 a zejm. § 40 zákona o důchodovém pojištění a uzavřela, že účastník splnil podmínku invalidity (první stupeň), ale ta sama o sobě nestačí pro vznik nároku na invalidní důchod. Pro jeho přiznání je potřeba získat potřebnou dobu pojištění, na kterou žalobce nedosáhl. Bližší údaje k získané potřebné době pojištění jsou uvedeny na straně 5 napadeného rozhodnutí. Dále je třeba dodat, že spolu s prvostupňovým rozhodnutím ze dne 8. 2. 2021 byl žalobci zaslán osobní list důchodového pojištění a žalobce byl upozorněn na to, že pokud byl pojištěn (zaměstnán) v dobách, které nejsou uvedeny na osobním listě, tak je třeba, aby ČSSZ zaslal příslušné dokumenty k novému posouzení.

III. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě uvádí, že mu byla ČSSZ přiznána invalidita prvního stupně. Zdravotní problémy jej provázely již od nízkého věku, navštěvoval zvláštní základní školu. Nebyl schopen fyzické práce, v dubnu 1997 byl uznán trvale neschopným k vojenské službě. O zaměstnání měl zájem, fakticky byl ale nezaměstnatelným. Tvrdí, že při posuzování jeho invalidity nebyly zohledněny další zdravotní hendikepy. Neuznání nároku považuje za šikanózní a nespravedlivé, postup je v rozporu s dobrými mravy a vystavuje

žalobce hmotné nouzi za situace, kdy vychoval syna a současně vychovává dceru družky.

5. V doplnění žaloby za pomoci ustanoveného advokáta uvedl, že požadavek splnění doby pojištění je v jeho případě prakticky nemožný, neboť jeho zdravotní stav je po celý život vážný a práce je téměř vyloučena. Uvedl, že určené datum vzniku invalidity dnem 19. 3. 2018 nebylo stanoveno správně, neboť je invalidním z mládí či případně nejpozději od data 2. 4. 1997, kdy byl uznán trvale neschopným k vojenské činné službě. Poukázal rovněž na to, že od mládí navštěvoval zvláštní školu a že trpí mentální retardací, což má rovněž dopad na vyhodnocení stupně invalidity. Následně popsal, jak již od věku zhruba 19 let trpěl různými zdravotními obtížemi, jež byly překážkami při pracovním uplatnění. Je závislý na příjmech od manželky, resp. na dávkách, které jí jsou poskytovány. Závěrem žaloby se rovněž vyjádřil ke stanovení stupně invalidity a uvedl, že nebyly zohledněny jeho potíže s páteří, mentální retardace a též urologické problémy.
6. Při jednání soudu zástupce žalobce uvedl, že i přes značnou snahu se mu nepodařilo zajistit veškerou zdravotnickou dokumentaci žalobce především z 90. let, kdy trpěl vážnými zdravotními problémy, neboť v minulosti měnil praktického lékaře a část dokumentace se nedochovala. Setrval na podané žalobě.

IV. Vyjádření žalované

7. Žalovaná s žalobou nesouhlasila a navrhla její zamítnutí. Ve vyjádření odkázala na žalované rozhodnutí a připomněla důvody, pro které nebyl invalidní důchod žalobci přiznán. Též uvedla, že posudky zdravotního stavu žalobce, na základě kterých rozhodovala, považuje za objektivní. Jako podstatné pro věc uvedla nesplnění potřebné doby pojištění s tím, že žalobce nenamítá nesprávnost zápočtu dob pojištění.

V. Přezkum věci krajským soudem

8. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. S ohledem na důvod zamítavého rozhodnutí se soud u žalobce zabýval především datem vzniku invalidity, neboť tato okolnost se jeví být ve věci stěžejní otázkou.
9. Zcela na úvod je namístě podotknout, že již dne 6. 10. 2020 krajský soud přezkoumával předchozí negativní rozhodnutí žalované vydané k dřívější žádosti žalobce o invalidní důchod. Soud tehdy řízení z důvodu zpětvzetí zastavil usnesením ze dne 6. 10. 2020, č.j. 36 Ad 1/2020-43, přičemž konstatoval následující: *„Soud ve věci nechal zpracovat posudek zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Poté při jednání soud žalobci osvětlil, že samotný zhoršený zdravotní stav pro přiznání invalidního důchodu nepostačuje. Pokud žalobce nemá potřebnou dobu pojištění a tvrdí, že pracovat nemohl a nebyl schopen ani v minulosti, je potřebné, aby tyto skutečnosti byly podloženy lékařskými zprávami, což se dosud nestalo. Žalobce o invalidní důchod neúspěšně žádal již v minulosti. Žalobce poté soudu následně sdělil, že obstará starší lékařskou dokumentaci, dodá aktuální (novou) lékařskou diagnózu se závěrem konstatujícím vrozenou vadu a poté podá novou žádost o invalidní důchod. Vznik invalidity by tak měl být stanoven již do minulosti. Podanou žalobu vzal zpět.“*

10. Pro účely aktuálního soudního řízení byl žalobci na náklady státu ustanoven právní zástupce, a to též za účelem pomoci při dohledání potřebné lékařské dokumentace ke zdravotnímu stavu žalobce zejména ze vzdálenější minulosti.
11. Při přezkumu věci žalobce na základě aktuálně podané žaloby soud dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
12. Dle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění *má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.*
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
14. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
15. Dle § 40 odst. 1 téhož zákona *potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku*
 - a) *do 20 let méně než jeden rok,*
 - b) *od 20 let do 22 let jeden rok,*
 - c) *od 22 let do 24 let dva roky,*
 - d) *od 24 let do 26 let tři roky,*
 - e) *od 26 let do 28 let čtyři roky a*
 - f) *nad 28 let pět roků.*
16. Dle § 40 odst. 2 téhož zákona *potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.*
17. Dle § 40 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění *pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) a dále doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice, a to před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky, a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia. Ustanovení § 12 odst. 1 věty druhé platí zde přiměřeně.*
18. Dle § 42 odst. 1 téhož zákona *na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně má nárok též osoba, která dosáhla aspoň 18 let věku, má trvalý pobyt na území České republiky a je*

invalidní pro invaliditu třetího stupně, jestliže tato invalidita vznikla před dosažením 18 let věku a tato osoba nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu (§ 40). Za invaliditu třetího stupně se pro účely věty první považuje též takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které má za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění. Při posuzování invalidity pro účely nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle věty první se neprovádí srovnání se stavem, který byl u osoby uvedené ve větě první před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 39 odst. 3 věta druhá).

19. Stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení upravuje vyhláška č. 359/2009 Sb., ze dne 9. října 2009, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
20. Podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky *je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*
21. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Posudkové komise v posudku stanoví jak míru poklesu pracovní schopnosti (viz § 39 zákona o důchodovém pojištění), tak datum vzniku invalidity (viz § 40 téhož zákona). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu – k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS.
22. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s.ř.s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
23. Krajský soud si proto především za účelem určení data vzniku invalidity vyžádal, aby posudková komise MPSV, odbor posudkové služby v Hradci Králové, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.

24. Posudková komise MPSV (při opakovaném posouzení s dodatečně doloženými zprávami – oproti řízení dřívejšímu) dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla k datu vydání napadeného rozhodnutí celkově o 40 %. V daném případě se jedná o invaliditu prvního stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise, v níž byl přítomen lékař z oboru interního lékařství, shledala u žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. B, položka 3, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na 40 %. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno k 19. 3. 2018. Nebylo prokázáno těžké mentální postižení, rovněž nebylo prokázáno těžké funkční postižení páteře a nosných kloubů ani nervového vedení.
25. Posudková komise MPSV se rovněž na straně 17 a 18 posudku vyjádřila k lékařským zprávám a nálezům, které žalobce předložil s žalobou a rovněž v průběhu soudního řízení. Tyto listiny měly především prokázat zdravotní stav v době před dříve stanoveným datem vzniku invalidity. Posudková komise z předložených zpráv nezjistila skutečnosti, které by vedly k přehodnocení dříve zjištěného stavu, tedy k tomu, že by datum vzniku invalidity u žalobce mohlo předcházet 19. 3. 2018. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o běžné postupné zhoršování zdravotního stavu každého člověka. Komise rovněž odmítla a zdůvodnila, proč se u žalobce nemůže jednat o tzv. invaliditu z mládí před dosažením 18 roku věku (str. 19 posudku).
26. Ve vztahu k neschopnosti k vojenské službě komise uvedla, že se jednalo o posouzení zdravotního stavu pouze vzhledem k výkonu základní vojenské služby, která vyžaduje jiná kritéria podle vojenských právních předpisů. Naopak civilní zhodnocení zdravotního stavu uzavřelo, že se u žalobce jedná o osobu se změněnou pracovní schopností se současným uvedením pracovní rekomendace.
27. Krajský soud ve smyslu uvedených náležitostí v odstavci 21 a 22 shora ověřil, že předmětný posudek posudkové komise MPSV splňuje veškeré náležitosti dané zákonem. V posudku je dostatečně popsáno, na základě jakých skutečností posudková komise dospěla ke shora uvedenému závěru o poklesu pracovní schopnosti na celkových 40 %. Nutno podotknout, že ke zcela shodnému posudkovému závěru dospěla posudková komise MPSV i v posudku dřívejším ze dne 16. 7. 2020. Nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti žalobce pak posudkoví lékaři považují z medicínského hlediska ischemickou chorobu dolních končetin, resp. zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. B, položka 3, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., jak již uvedeno výše. K tomuto nemá krajský soud co dodat, neboť sám nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.
28. Ve vztahu k výše uvedenému onemocnění soud též nespatřuje jakoukoli nesprávnost v určení data vzniku invalidity, které se opírá o závěry lékařské zprávy MUDr. P. – cévní chirurgie k datu 19. 3. 2018. Komise se vyjádřila (již uvedeno shora) k tomu, proč počátek vzniku invalidity nelze datovat k době dřívejší, jak tvrdí žalobce v žalobě. Žalobce připomínal datum 2. 4. 1997 (věk žalobce 21 let), kdy byl uznán neschopným vojenské služby. Komise však řádně odůvodnila, proč vojenské zhodnocení schopnosti služby nelze vzít jako podklad vzniku invalidity.
29. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 9. 2. 2006, č. j. 6 Ads 25/2004-58: „*Posouzení zdravotního stavu a souvisejícího zbytkového pracovního potenciálu je věcí odborně*

medicínskou; soud k ní nemá potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, jimž tyto znalosti svědčí, aby se o těchto otázkách vyslovily. Soud pak hodnotí veškeré důkazy v řízení takto získané. V řízení, které je přezkumným řízením vůči rozhodnutí žalované, soud opatřuje posudek posudkové komise ministerstva v souladu s pokynem § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Pokud tento posudek není ve svém obsahu úplný a svými závěry přesvědčivý, opatří si soud znalecký posudek znalce v oboru posudkového lékařství. Zásadní význam pro soudní rozhodnutí tak mají odborné posudky.“ Složení, ve kterém posudková komise MPSV zasedala, bylo taktéž plně v souladu se zákonem. Ostatně námitky proti odbornosti posudkových lékařů žalobce ani nevznesl.

30. K určenému datu vzniku invalidity byl žalobce ve věku 45 let, potřebná doba pojištění tak dle § 40 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění činila 5 roků za rozhodné období. V daném případě žalobce soud rovněž ověřil výpočty potřebné doby pojištění dle osobního listu důchodového pojištění a zjistil, že informace z něho získané odpovídají výpočtům doby dle dnů a závěrům uvedeným v rozhodnutí žalované. Žalobce jako žadatel o přiznání nároku na invalidní důchod nesplnil potřebnou dobu pojištění ve smyslu § 40 odst. 2 s použitím odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, jež je podstatnou podmínkou pro přiznání důchodu. Žalobce v řízení před správním orgánem, ani před soudem v žalobních námitkách netvrdil, že mu má být započítána delší doba jiná, tj. doba další. Pro nenaplnění potřebné doby pojištění v návaznosti na úpravu uvedenou v odstavcích 1 až 3 ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění nemůže žalobci vzniknout nárok na invalidní důchod.
31. Žalobcovy dřívější doby pojištění nelze zohlednit, neboť zákonná úprava § 40 shora citovaného zákona stanoví kogentně, za jaká období se doba pojištění či doba náhradní započítává, přičemž podstatným datem je datum vzniku invalidity.
32. Po přijetí tohoto závěru o nedosažení potřebné doby pojištění je nadbytečné provádět další dokazování ve smyslu zkoumání zdravotního stavu žalobce. Invalidita byla žalobci posudkem přiznána v prvním stupni, neboť míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena o 40 %. I pokud by snad míra poklesu měla být dle subjektivních tvrzení žalobce stanovena ve vyšší míře (invalidita druhého či třetího stupně), nic by to nezměnilo na tom, že žalobce nemá nárok na invalidní důchod pro nesplnění potřebné doby pojištění. O invaliditu třetího stupně, jež by u žalobce vznikla před dosažením 18 let (invalidita z mládí), se nejedná, což vyloučil a řádně odůvodnil posudek PK MPSV.
33. Žalobce setrvale namítal, že není schopen soustavného zaměstnání pro obtíže, kterými trpí nejen při práci, ale i v běžném životě. Toto namítal i v námitkovém řízení. Ze správního spisu plyne, že žalobce patrně trpí celou řadou dalších zdravotních problémů. Je tedy zcela nepochybné, že tyto zdravotní problémy žalobce určitým způsobem omezují, co do možné nutnosti častých změn poloh, odpočinku, apod. při jakékoli činnosti. Přesvědčení žalobce o nemožnosti jakéhokoli pracovního zařazení je však též možno hodnotit jako jeden z variantních názorů. Posudková komise MPSV v posudku na str. 16 uvedla, že žalobce je s ohledem na svůj zdravotní stav schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky především na fyzické a duševní schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě podle § 5 písm. a) bod 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Pokud jde o pracovní zařazení s ohledem na zdravotní stav žalobce a jeho kvalifikaci, pak se soud rovněž shoduje se závěrem posudkových lékařů.

34. Žalobce v žalobě obecně uvedl, že nepřiznání invalidity považuje za šikanózní a nespravedlivý postup, postup v rozporu s dobrými mravy, jenž ho vystavuje hmotné nouzi. Soud po shora uvedeném přezkumu těmto tvrzení nemůže dát za pravdu. Řízení o přiznání invalidního důchodu je z převážné části formalizovaný proces, který na základě právních předpisů (zákony a vyhláška) a za účasti lékařských posudkových komisí dle lékařských zpráv vyhodnocuje zdravotní stav žadatele a tím tak cílí na objektivizaci posouzení pracovního omezení, což svým způsobem do předem předepsaného rámce ukotvuje za časté subjektivní tvrzení žadatele. Soud jakékoli prvky šikany v případě žalobce nenalezl, nelze hovořit ani o přístupu nespravedlivém. Správní orgány důchodového zabezpečení nemají ve věcech invalidního důchodu (zejména ve věci určení data vzniku invalidity) možnost správního uvážení a jsou vázány odbornými posudkovými závěry. Invalidní důchod je pevně zakotvenou pojistnou dávkou, pokud by se žalobce měl ocitnout v hmotné nouzi, jeho situaci lze řešit za pomoci jiných (nepojistných) dávek sociálního systému státu či za pomoci příspěvků nestátních subjektů.

V. Závěr, náklady řízení a odměna zástupce

35. V dané věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalované je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalované podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.
37. Odměna soudem ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Vilému Vinopalovi, advokátovi byla stanovena za sedm úkonů právní služby (šest úkonů ve výši 1 000 Kč, jeden úkon v trojnásobné výši) podle § 9 odst. 2, § 7 a § 12a vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý z devíti úkonů, celkem tedy 11 700 Kč. Zástupce žalobce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměna zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 20 % z částky 11 700 Kč, tj. 2 457 Kč. Zástupci žalobce bude vyplacena částka ve výši 14 157 Kč, a to z účtu krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 17. 5. 2022

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce